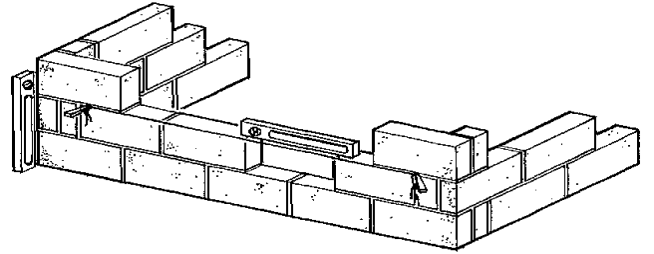

ΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΕΝΑ ΕΝΑ ΤΟΥΒΛΟ ΧΤΙΖΟΝΤΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Ένας τεράστιος τοίχος, που μας κρατάει απέξω από όλα αυτά που μέχρι χτες μας εμφανίζονταν αυτονόητα, ψπλώνει μέρα με την μέρα. Οι προηγούμενες καθημερινές βεβαιότητες, κατοικία, περίθαλψη, εκπαίδευση κι αυτή ακόμα η διατροφή γίνονται ολοένα και περισσότερο απειλούμενες πιθανότητες. Από το Λονδίνο μέχρι την Ουάσιγκτον κι από τη Δαμασκό μέχρι την Καμπούλ ένα παγκόσμιο σύστημα κυριαρχίας κι εκμετάλλευσης καταρρέει απειλώντας να συμπαρασύρει στην κατάρρευσή του όλη την ανθρώπινη κοινότητα. Μας προτείνουν να εξαφανιστούμε χωρίς πολλά-πολλά αποκλεισμένοι, σιωπηλοί, αόρατοι. Οι ζωές μας, δυσλειτουργία και κακιά στιγμή στον υπέροχο κόσμο του ανταγωνισμού και του κέρδους, πρέπει να πάσουν. Μας προτείνουν να εξαφανιστούμε μέσα στους θορύβους των οβίδων υπερασπιζόμενοι τις πατρίδες - θησαυροφυλάκια των αφεντικών μας, μέσα στους ανταγωνισμούς που η κρίση πυροδοτεί. Και δώστου υποσχέσεις για ανάκαμψη για τον ευλογημένο κόσμο που θα έρθει μετά ... Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον, στο χώρο της περίθαλψης τα πράγματα γίνονται ολοένα και χειρότερα.

Οι ανασφάλιστοι

Αυτοί που στερούνται οποιασδήποτε υγειονομικής περίθαλψης γίνονται ολοένα και περισσότεροι.

Όσοι χρωστάνε στα ασφαλιστικά τους ταμεία (μισθωτοί με μπλοκάκι, τόσο στον ΟΑΕΕ όσο και στο ΤΣΜΕΔΕ καθώς και μαγαζάτορες στον ΟΑΕΕ), όσοι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ δεν μπορούν να συγκεντρώσουν τα απαραίτητα ένσημα για το βιβλιάριο υγείας βρίσκονται εδώ και πολύ καιρό στην θέση του ανασφάλιστου, μια θέση απόγνωσης. Δεν μπορούν να ξεγραφτούν από τα ταμεία τους και να γραφτούν στην Πρόνοια γιατί έτσι χάνεται η πιθανότητα να κάνουν έστω και ένα μεροκάματο, ενώ τα ταμεία τους αποκλείουν από την περίθαλψη επειδή χρωστάνε. Την ίδια στιγμή το χρέος τους αυξάνεται για τις παροχές που δεν δικαιούνται. Χρόνιοι πάσχοντες χωρίς φάρμακα, παιδιά ανεμβολίαστα, η ανθρωπιστική κρίση είναι εδώ από καιρό. Γι' αυτούς η νοσπλεία στο Νοσοκομείο αποτελεί μια δραματική εμπειρία. Οι διοικήσεις να εκβιάζουν για προκαταβολή στα χειρουργεία, ενώ έχουν ήδη σημειωθεί κατασκέσεις περιουσιακών στοιχείων για χρέη στα νοσοκομεία. Όποιος ανασφάλιστος (ΟΑΕΕ, ΤΣΜΕΔΕ, ΙΚΑ...) γνωρίζει τί οικονομικό πλήγμα πρόκειται να αντιμετωπίσει αποφεύγει -συχνά με τραγικές συνέπειες για την υγεία του- την νοσπλεία στα νοσοκομεία.

Η **ασφάλιση στην Πρόνοια**, ασφάλεια που αποτελούσε το αποκούμπι των ανασφάλιστων (όμως σχεδόν αποκλειστικά Ελλήνων υπηκόων), γίνεται πιο δύσκολη, οι παροχές της μειώνονται.

Ήδη στα **φαρμακεία της Πρόνοιας** (βρίσκονται στα δημόσια νοσοκομεία) πολλά από τα απαραίτητα εμβόλια για το πρόγραμμα παιδικού εθνικού εμβολιασμού δεν

υπάρχουν, φάρμακα αναγκαία για πολλές κοινές παθήσεις (επιληψία, ψυχιατρικές παθήσεις...) δεν αγοράζονται πλέον από την Πρόνοια λόγω κόστους. Οι ουρές στα φαρμακεία των νοσοκομείων, οι μεγάλες αποστάσεις για τους ασθενείς από την επαρχία (που πρέπει να έρχονται στα νοσοκομεία των πόλεων για τα φάρμακά τους), το δύσκολο ωράριο των φαρμακείων αυτών, είναι μόνο κάποιοι από τους τρόπους αποθάρρυνσης των δικαιούχων από τα ελάχιστα που δικαιούνται. Εξάλλου το ίδιο συμβαίνει και για τις υπόλοιπες παροχές της Πρόνοιας. Ήδη, νοσοκομεία όπως το Παπαγεωργίου επιβάλλουν επιπρόσθετες εγκρίσεις για να εξυπηρετήσουν ασθενείς της Πρόνοιας, ενώ μια σειρά από μη επείγουσες αναγκαίες επεμβάσεις θέλουν σε όλα τα νοσοκομεία θεώρηση από το υπουργείο.

Οι ασφαλισμένοι

Ένα μεγάλο κομμάτι των υπηρεσιών στο νοσοκομείο έχει ήδη ιδιωτικοποιηθεί.

Νόμιμα, μιας και στα απογευματινά ιατρεία με αμοιβή βρίσκεις μια σειρά από ειδικότητες, για τις οποίες δεν υπάρχει καν ραντεβού στα πρωινά ιατρεία. Είναι περιττό να πούμε ότι η πελατεία των απογευματινών ιατρείων εξυπηρετείται κατά προτεραιότητα από τις νοσοκομειακές δομές (που ήδη δεν αρκούν για να εξυπηρετήσουν τους ασθενείς). Το ίδιο βέβαια συμβαίνει και στα ιδιωτικά ιατρεία των πανεπιστημιακών, προθαλάμους των πανεπιστημιακών κλινικών του ΕΣΥ, που εξασφαλίζουν στους έχοντες μια σίγουρη οδό νοσπλείας. Αλλά και παράνομα, μιας και το φακελάκι δίνει και παίρνει. Περισσότερο στις χειρουργικές ειδικότητες και στις γέννες μιας και με ελάχιστες εξαιρέσεις γιατρών η παράνομη

αμοιβή τους αποτελεί εδώ και καιρό μια άτυπη συμφωνία με τις διοικήσεις. Αυτές δεν τους κυνηγούν για τα φακελάκια με το πρόσχημα του ότι οι γιατροί του ΕΣΥ των χειρουργικών ειδικοτήτων αμείβονται με πολύ μικρότερες αμοιβές απ'αυτές του ιδιωτικού τομέα. Έτσι με εργαλείο τις τεράστιες λίστες αναμονής για χειρουργείο πραγματοποιείται ο εκβιασμός...

Όσον αφορά την πρωτοβάθμια περίθαλψη των ασφαλισμένων, εκεί το Ξευρω για τα εξωτερικά ιατρεία δεν είναι παρά ένα μικρό ποσοστό της συνολικής επιβάρυνσης που ο ασθενής έχει δεχτεί. Η φαρμακευτική δαπάνη έχει εκτιναχτεί στα ύψη, πολλά από τα φάρμακα μαζικής κατανάλωσης (αλοιφές, παυσίπονα κτλ) έχουν ακριβύνει και κρίθηκαν μη συνταγογραφήσιμα. Για μεγάλο ποσοστό αυτών που ακόμα καλύπτονται από τα ταμεία τα ποσοστά συμμετοχής έχουν υπερδιπλασιαστεί (παθήσεις όπως η στεφανιαία νόσος κτλ). Το κράτος αποζημιώνει μόνο για το γενόσημο, συνήθως υποδεέστερο του πρωτοτύπου.

Δεν ισχύει βέβαια το ίδιο για τα **νοσοκομεία και την πρωτοβάθμια των στρατιωτικών και των χωροφυλάκων**. Τα νοσοκομεία τους δεν συμμετέχουν στην γενική εφημερία, δεν δέχονται το φόρτο του επείγοντος, τα εξωτερικά τους ιατρεία δέχονται τους δικούς τους ασθενείς, γενικά η Μητσοτάκειος ρήση "το κράτος είστε εσείς" επιβεβαιώνεται για μια ακόμα φορά.

Οι εργαζόμενοι στην δημόσια περίθαλψη

Παράλληλα οργανώνεται και η διάλυση των εργασιακών σχέσεων των εργαζόμενων στην περίθαλψη.

Οι σχέσεις της ελεύθερης για τους εργοδότες αγοράς, της αγοράς κάτεργου για τους εργαζόμενους εδώ και καιρό επεκτείνονται. Εκτός δημοσίου νοσοκομείου οι σχέσεις κατοπληρωμένης γαλέρας ήταν η πραγματικότητα για όλους τους εργαζόμενους πλην των στελεχών. Αυτές τις σχέσεις θέλει η αναδιάρθρωση του τελευταίου διαστήματος να κάνει καθολική συνθήκη στην περίθαλψη.

Από τις αποκλειστικές νοσπλεύτριες μέσα στο δημόσιο νοσοκομείο αυτό το μοντέλο επεκτάθηκε στην καθαριότητα και την φύλαξη για να ετοιμάζεται τώρα να πάρει μεγάλο κομμάτι της πρωτοβάθμιας περίθαλψης, της διοίκησης και του εργαστηριακού τομέα του νοσοκομείου.

Διογκώνοντας την δημόσια δαπάνη για τον ιδιωτικό τομέα δημιούργησε ένα τεράστιο ιδιωτικό εργαστηριακό τομέα κι έναν αντίστοιχο τομέα πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Επί δυόμισι χρόνια και παραπάνω, εν μέσω κρίσης, το κράτος επέτρεψε στους ασφαλισμένους να κάνουν εργαστηριακές εξετάσεις στα ιδιωτικά εργαστήρια με πολύ μικρή συμμετοχή και σχεδόν καθόλου αναμονή. Επίσης με το δίκτυο 5500 ιδιωτών γιατρών συμβεβλημένων με τον ΕΟΠΥΥ, δόμησε μια στοιχειώδη δομή δωρεάν ή σχεδόν δωρεάν (καθώς πολλοί γιατροί ζητούσαν το κατιτίς τους) πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Έτσι, τώρα που κλείνουν μονάδες του πρώην ΙΚΑ-νυν ΕΟΠΥΥ, υποβαθμίζονται ή συγχωνεύονται τμήματα νοσοκομείων και στο άμεσο μέλλον που θα γίνει επίθεση και στα κέντρα υγείας, οι εξυπηρετημένοι από τον ιδιωτικό τομέα ασθενείς δε θα διαμαρτυρηθούν για τη διάλυση της έτσι κι αλλιώς προβληματικής δημόσιας περίθαλψης. Βέβαια, όταν ο ιδιωτικός τομέας θα μονοπωλήσει τσακίζοντας εργασιακά δικαιώματα κι

αντιστάσεις εργαζόμενων ή ασθενών, τότε θα έρθει και η ώρα να αυξηθεί και η συμμετοχή του ασθενούς στις εξετάσεις ή στην ιατρική επίσκεψη. Οι ασθενείς μόνοι τους κι ανοργάνωτοι θα εκβιαστούν να δεχτούν τα νέα μέτρα. Την ίδια στιγμή και οι εργαζόμενοι στο δημόσιο είναι ανοργάνωτοι χωρίς γενικές συνελεύσεις, χωρίς σχεδόν καμιά εμπειρία αυτόνομης οργάνωσης, βατράχι στον βάλτο που συγκρούονται οι ιπποπόταμοι του κυβερνητικού εργοδοτικού συνδικαλισμού με αυτούς του κομματικού συνδικαλισμού για ποιανού τα συμφέροντα θα εξυπηρετήσει ο εργαζόμενος. Έτσι βλέπουν τις απολύσεις, καθώς και την ριζική επιδείνωση της εργασιακής καθημερινότητας να έρχεται παθητικά, περιμένοντας ίσως εξ ουρανού εκλογών τη λύση, μην αναλαμβάνοντας στο εδώ και στο τώρα καμιά δράση.

Άνεργοι-περιστασιακά εργαζόμενοι, παραδοσιακά εργαζόμενοι, άντρες, γυναίκες, ομοφυλόφιλοι, ετεροφυλόφιλοι, μακεδόνες, παλαιοελλαδίτες, καυκάσιοι, βαλκάνιοι, αφρικανοί και ασιάτες, βιώνοντας την εκμετάλλευση, την κυριαρχία και την αλλοτρίωση στην εργασία, στην στέγαση, στην περίθαλψη, στην εκπαίδευση θα μείνουμε μόνοι μας απέναντι στο αφεντικό, στο σεξισμό, στο милитарισμό, τη φτώχεια;

Κοινότητες αγώνα σε όλες τις γειτονιές

Επιλέγουμε, συναντιόμαστε, οργανωνόμαστε απέναντι σε αυτά που ρημάζουν τις καθημερινότητές μας, υπάρχουμε ξανά σαν άνθρωποι ανάμεσα σε ανθρώπους, σαν δημιουργοί της δικιάς μας ιστορίας ενάντια στο μονόλογο του κέρδους και της δύναμης. Κομμάτια ενός αγώνα στο εδώ και στο τώρα, ξεκινάμε από τα καθημερινά μας ζητήματα, από τη στέγη, το ρεύμα, την περίθαλψη, το στρατό, συναντιόμαστε με άλλους ανθρώπους και κοινότητες αγώνα, επιλέγοντας να οργανωθούμε χωρίς αφεντικά, προσπαθώντας να μην γίνουμε κοπάδια στα μαντριά σοφών ηγετών, κομματαρχών παλιού και νέου τύπου.

Κοινές συνελεύσεις αγώνα εργαζόμενων-ασθενών

Η διάλυση της περίθαλψης μας αφορά.

>>Όχι στις απολύσεις, όχι στις εργολαβίες, όχι στην διάλυση των εργασιακών σχέσεων, ενιαίες εργασιακές σχέσεις πλήρους κι αποκλειστικής απασχόλησης για όλους τους εργαζόμενους στην περίθαλψη.

>>Να σταματήσει το έγκλημα του αποκλεισμού από την περίθαλψη όσων χρωστάνε εισφορές.

>>Καμιά συμμετοχή των ανασφάλιστων, ντόπιων και μεταναστών, στη νοσπλεύα.

>>Να σταματήσει η διάλυση των φαρμακείων της Πρόνοιας.

Οι ζωές μας πάνω από τα κέρδη των εμπόρων.

Ανοιχτή συνέλευση
αγώνα άνω πόλης
anopoli.espivblogs.net